

תת"ע 5108/03/13 - מדינת ישראל נגד דברת כהן

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

06 מרץ 2014

תת"ע 5108-03-13 מדינת ישראל נ' כהן

לפני כב' השופט אברהם טננבוים
בעניין: 1. מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. דברת כהן

הנאשמת

גזר דין

הנאשמת גב' דברת כהן הורשעה על סמך הודאתה בעביר של נהיגה בשכרות, עבירה על סעיף 62(3) לפקודת התעבורה, התשכ"א- 1961 (להלן: "**הפקודה**") ותקנה 169(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א- 1961.

תמצית הטענה העובדתית היא כי ביום 08.03.2013 בשעה 02:01, נהגה הנאשמת ברכב פרטי מ"ר 82-820-05 בהיותה שיכורה. בבדיקה שנערכה לה באמצעות מכשיר הינשוף, נמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר אוויר נשוף שלה עולה על הכמות המותרת בחוק.

לפיכך, המאשימה בטיעוניה לעונש ביקשה להשית על הנאשמת את פסילת המינימום הקבועה בפקודת התעבורה.

מנגד, הסניגור ביקש להתחשב בנסיבותיה האישיות של הנאשמת. כן ציין כי לנאשמת אחות הדרה בדיר מוגן והמוגדרת כנכה בשיעור של 100% על ידי הביטוח הלאומי, והנאשמת היא זו המסיעה אותה למוסדות הרפואיים השונים. כיוון שכך, ביקש שלא לפסלה לתקופה ארוכה כבקשת המאשימה.

אכן קיים עונש מינימום בעבירה של נהיגה בשכרות. עם זאת, בית משפט זה נתקל בנהגים רבים שהואשמו בעבירת הנהיגה בשכרות. ומרביתם של נהגים אלו שונים מדמות ה'שיכור' במובנה המקובל.

המדובר על פי רוב באנשים חיוביים ונורמטיביים, שסברו בכנות כי השתייה לא השפיעה עליהם והם יכולים לנהוג. נהגים אלה לא ידעו כי הם נהגים ברמת השכרות האסורה בחוק. יש טעם לפגם שעונש המינימום הוא שנתיים פסילה. אין זה עונש מידתי יחסית לעונשים אחרים בפקודה. כך למשל יכול נאשם לדבר במכשיר נייד, לעבור באור אדום, ולגרום לתאונה ועדיין יהיה עונשו נמוך משמעותית מעונשו של מי שבדמו כמות אלכוהול מעבר למותר.

ככלל עמדתו של מותב זה היא שבהתקיים נסיבות מיוחדות ראשי הוא להפחית מעונש פסילת המינימום ולהורות שחלקה

תהא על תנאי, וזאת מהטעם ששיטת הענישה בשיטתנו היא אינדיווידואלית ולא מכאנית ובצדק.

במקרה שלפנינו מדובר בנאשמת המנהלת אורח חיים תקין. העובדת למחיית במשרד הפנים. כמו כן, סטודנטית לתואר ראשון במדעי המדינה ויחסים בין לאומיים באוניברסיטה הפתוחה. ללא כל עבר תעבורתי. עברה התעבורתי של הנאשמת מלמדת כי עסקין בנהגת שומרת חוק בדרך כלל וכי העבירה שלפנינו אינה מאפיינת את שגרת חייה. ואין ספק כי עובדה זו פועלת לטובתה.

אציין כי גם שירות המבחן לא התרשם שקיימת אצל הנאשמת בעיה של שתיית אלכוהול. שירות המבחן התרשם מהנאשמת באופן חיובי ובנה לה תוכנית של"צ בהיקף של 250 שעות אותם תבצע במסגרת איל"ן מעון נכים גילה בתפקיד של שמירה ושליחויות.

בנוסף, הנאשמת בחרה שלא לנהל הוכחות והודתה בעבירות המיוחסות לה בכתב האישום, בכך חסכה מזמנו של בית המשפט. אין ספק כי במקרה שלפנינו, הודאתה וחרטתה מלמדות כי הנאשמת הבינה והפנימה את חומרת מעשיה.

מתחם הענישה ההולם במקרה שלפנינו בהתאם לרמת הענישה הנהוגה בבתי משפט לתעבורה, נע בין מספר חודשי פסילה ועד לשנה ושלושה חודשי פסילה (בעניין זה ראו את מחקרם המקיף של המלומדים ד"ר שומרון מויאל ופרופסור מימי אייזנשטדט, מהפקולטה למשפטים האוניברסיטה העברית שפורסם בחודש אוקטובר 2012).

במקרה שלפנינו החלטתי שאין די בפסילה לבדה והחלטתי להחמיר עם הנאשמת ולהשית עליה 250 שעות של"צ. אציין כי עונש השל"צ אינו עונש קל במיוחד. מדובר ב- 250 שעות התנדבות משמעותם למעשה כמעט חודש וחצי של עבודה ללא שכר. אין ספק כי באמצעות השל"צ תחזיר הנאשמת לחברה חלק מהנזק שגרמה לה.

כאן המקום לציין גם, כי מחקרים מצביעים על כך ש - 60% מהנהגים שרישיונם נפסל לצערנו ממשיכים לנהוג בזמן פסילה ולפיכך אין עונש הפסילה אפקטיבי בהכרח. (יש הסוברים כי המספר הנכון הוא 75%) (ראו במאמרי "על הענישה הראויה בתעבורה", הסניגור 154, ינואר 2010, עמודים 7-8).

לאור האמור, ולאחר ששקלתי את האינטרס הציבורי במניעת נהיגתם של נהגים שיכורים, כמות האלכוהול, עברה התעבורתי הנקי, הודאתה באשמה, החרטה שהביעה ואמצעי הענישה התחליפים, אני דן את הנאשמת לעונשים הבאים:

א. פסילה של שנתיים ימים, מתוכם ירוצו בפועל שישה חודשים, בניכוי הפסילה מנהלית. הפסילה של חמשת החודשים תחושב החל מיום 01.10.2013 (בו הפקידה הנאשמת את רישיונה). יתרת שמונה עשר חודשים, יהיו על תנאי לשלוש שנים, אם תנהג בזמן שכרות.

נציין כי בשל מצב הקשה של אחות הנאשמת, הלה תהא רשאית לנהוג בתקופת הפסילה לצורך הסעת

אחותה הנכה למוסדות רפואיים ואירועים משפחתיים, בכפוף להצגת תעודת נכות של אחותה. למותר לציין כי מותר לה לנהוג אך ורק כאשר אחותה באוטו. מדובר ברוויטל כהן, ת.ז. 027976331. אחזור ואדגיש בצורה ברורה כי ברגע שאחותה איננה בתוך האוטו ואפילו יצאה לרגע, אסורה כמובן הנהיגה על הנאשמת.

ב. 250 שעות לתועלת הציבור, אותם תבצעה במסגרת איל"ן מעון נכים גילה, בתפקיד של שמירה ושליחויות. אם יהיה צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יבצע את השינוי וידווח על כך בכתב לבית המשפט. הנאשמת מזהרת כי אם לא תעמוד בתנאי השירות, יאלץ בית המשפט להפקיע את השל"צ ולגזור את דינה מחדש.

למרות שלא הוטל עליה עונש של מאסר על תנאי, הנאשמת מזהרת כי העונש על נהיגה תחת השפעת אלכוהול בפעם שנייה, הוא מאסר בפועל.

חרף בקשת ב"כ המאשימה, בנסיבות העניין, לא מצאתי לעכב את עונש השל"צ.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לצדדים ולשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, יום חמישי 06 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.